

УПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО - КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС

„Педагогічна майстерність — це високе мистецтво навчання і виховання, що постійно вдосконалюється, доступне кожному педагогу, основу якого складають професійні знання, вміння і здібності”

А. Макаренко

Сучасному суспільству необхідна якісна освіта, яка спроможна забезпечити зростання потреби споживача та виробника матеріальних і духовних благ. Перехід до інформаційного суспільства кардинально змінює положення освіти.

Однією з основних цілей розвитку інформаційного суспільства в Україні є забезпечення комп'ютерної та інформаційної грамотності населення, насамперед шляхом створення системи освіти, орієнтованої на використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій у формуванні всебічно розвиненої особистості.

Прискорення науково-технічного прогресу, засноване на впровадженні у всі сфери життя людини комп'ютерної техніки і пов'язаної з нею сучасної інформаційної технології, поставило перед освітою важливе завдання – підготувати майбутнього фахівця, здатного активно включитися в якісно новий етап розвитку суспільства – глобальну інформатизацію.

Становлення інформаційного суспільства припускає широке застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в освіті, що дасть можливість:

– сприяти прискоренню передачі знань і накопиченого технологічного і соціального досвіду людства не тільки від покоління до покоління, але і від однієї людини до іншої;

– підвищити якість підготовки фахівця, його адаптацію до професійного середовища та соціально-економічних змін, що відбуваються у суспільстві;

– вдосконалити систему освіти, яка б відповідала вимогам інформаційного суспільства та процесу реформування традиційної системи освіти у світлі вимог сучасного соціуму.

Накопичений світовий досвід використання ІКТ значною мірою випереджає методикау їх впровадження у навчально-виховний процес. Тому, розробка адекватної сьогоденню стратегії інформатизації освіти повинна базуватися на чітких вимогах до її матеріально-технічного та програмного забезпечення. Звідси витікає потреба в аналізі теоретичних і прикладних проблем комп'ютеризації освітнього процесу, обґрунтуванні концепції використання ІКТ при підготовці сучасного фахівця у вищому навчальному закладі.

Проблема впровадження ІКТ у навчальний процес знаходить своє відображення у працях Б. Бесєдіна, С. Величка, Ю. Горошка, Н. Кульчицької, Н. Морзе, А. Олійника, Ю. Рамського, В. Розумовського, Є. Смирнової та інших

учених. Дидактичним проблемам, перспективам використання інформаційних технологій, психологічним основам комп'ютерного навчання присвячені роботи Ю. Машбіц, І. Роберт, системі підготовки вчителя до їх використання – М. Жалдак. Учені стверджують, що введення у процес навчання ІКТ вимагає глобальних змін у технології навчання, модернізації та оптимізації навчальних планів і програм на кожному з етапів підготовки фахівця до майбутньої професійної діяльності.

Реформування освіти в Україні в найближчі роки передбачає її перебудову з метою впровадження в освітню практику таких технологій, які б створили максимально сприятливі умови для розвитку і саморозвитку особистості учня, виявлення та активного використання його індивідуальних особливостей у навчальній діяльності.

Використання нових технологій у навчальному процесі приводить до:

- розвитку нових педагогічних методів і прийомів;
- зміні стилю роботи викладачів, розв'язуваних ними завдань;
- структурним змінам у педагогічній системі.

Реформування освіти має на меті зробити її більш якісною шляхом забезпечення широких можливостей для розвитку, навчання та виховання творчої особистості, в результаті яких вона буде підготовлена до активного, самостійного життя в суспільстві. Стрімкий розвиток інформаційно-комунікативних технологій – один із факторів, що визначає розвиток світової спільноти ХХІ століття.

Цивілізація постійно рухається до побудови інформаційного суспільства, де головну роль буде відігравати інформатизація та наукові знання.

У зв'язку з активним розвитком інформаційних технологій і їх упровадженням у різні сфери життя все більшої актуальності набуває формування інформаційної культури сучасних школярів. Поліпшення якості освіти є необхідною умовою формування інформаційного суспільства та конкурентоспроможної економіки. На сучасному етапі інтенсивне впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у сферу освіти є національним пріоритетом.

Освіта для сталого розвитку в навчальному процесі передбачає: для викладачів – це перехід від передачі знань до створення умов для їх активного засвоєння та отримання практичного досвіду; для учнів – це перехід від пасивного засвоєння знань до активного їх пошуку, практичного осмислення; для керівництва навчальним закладом – це зміни у використанні ресурсів закладом, впровадження принципів сталості та демократизації в управлінні, налагодження діалогу із зацікавленими групами населення.

У світовій освітній практиці інформаційно-комунікаційні технології розглядаються як якісно нові засоби поширення та акумулювання знань. При цьому актуальною є проблема їх раціонального використання у навчально-виховному процесі, управлінській діяльності, підвищенні кваліфікації педагогічних працівників та самоосвіті.

В умовах становлення і розвитку високотехнологічного інформаційного суспільства постає необхідність у стовідсотковому впровадженні у навчально-виховний процес загальноосвітніх навчальних закладів інформаційно-комунікаційних технологій.

Сьогодні вже не викликає сумнівів питання про необхідність формування інформаційної культури, починаючи з молодшого шкільного віку, що може досягатися не тільки зміною способів навчання, але і якісно іншим підходом до побудови змісту освіти.

З одного боку, інформаційні технології — це потужний інструмент для отримання дитиною найрізноманітнішої інформації, з другого — ефективний засіб підвищення інтересу до навчання, мотивації, наочності, науковості.

Інформаційна технологія — це сукупність методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, об'єднаних у технологічний ланцюжок, що забезпечує збір, обробку, зберігання, розповсюдження й відображення інформації з метою зниження трудомісткості процесів використання інформаційного ресурсу, а також підвищення їх надійності та оперативності.

Мета створення та широкого розповсюдження інформаційних технологій — розв'язання проблеми розвитку інформатизації суспільства та життєдіяльності в країні.

Сьогодні залишається відкритим питання: як найбільш ефективно використовувати потенційні можливості сучасних інформаційних і комунікаційних технологій у навчанні, метою якого є впровадження й використання нових інформаційних технологій, покликаних сприяти активізації та розвитку розумових здібностей дитини, активному й свідомому набуттю знань, умінь і навичок, підвищенню інтересу до навчання, набуттю навичок самоосвіти та культурного спілкування у світовому інформаційному просторі.

Активна робота з комп'ютером формує в учнів високий рівень самоосвітніх навичок і вмінь аналізу та структурування одержуваної інформації.

Сьогодні впровадження комп'ютерних технологій у навчальний процес невід'ємна частина шкільного навчання. Загальновизнано, що використання комп'ютерних технологій в освіті неминуче, оскільки істотно підвищує ефективність навчання та якість здобуття знань, формування вмінь.

Упровадження ІКТ у навчальному закладі — надзвичайно перспективна й корисна справа. За умови розумного використання їх можливостей можна за короткий термін досягти високих результатів, зробити навчання дітей цікавим і змістовним і, що теж важливо, з економити кошти. Потрібно лише чітко визначитися з пріоритетами.

Застосування комп'ютерів в освіті привело до появи нового покоління інформаційних освітніх технологій, що дали змогу підвищити якість навчання, створити нові засоби впливу. На думку багатьох фахівців, нові інформаційні освітні технології на основі комп'ютерних засобів дають можливість значно підвищити ефективність навчання.

Список використаної літератури

1. Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційно-телекомунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях : Навчальний посібник для студентів педагогічних ВНЗ і слухачів інститутів післядипломної педагогічної освіти. – Вінниця : ОО „Планер”, 2005. – 366 с.

2. Гуревич Р. С. Інформаційні технології навчання : інтегрований підхід / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія, М. М. Козяр ; за ред. Гуревича Р. С. – Львів : Вид-во «СПОЛОМ», – 2011. – 484 с.

3. Заславская О. Ю., Сергеева М. А. Информационные технологии в управлении образовательным учреждением. Учебное пособие. – М., 2006. – 128 с.
4. Захарова И. Г. Информационные технологии в образовании : Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений. - М. : Издательский центр “Академия”, 2003. – 192 с.
5. Кадемія М. Ю., Шевченко Л. С., Шестопалюк О. В. Підготовка майбутніх вчителів до використання ІКТ: навчально-методичний посібник. – Вінниця, 2009. – 100 с.
6. Трайнев В. А., Трайнев И. В. Информационные коммуникационные педагогические технологии (обобщения и рекомендации) : Учебное пособие. – 3-е изд. – М. : «Дашков и К», 2008. – 280 с.

Ірина Шах

ІНОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ У СВІТОВІЙ ПРАКТИЦІ

Професійна готовність є закономірним результатом спеціальної підготовки, самовизначення, освіти й самоосвіти, виховання й самовиховання. Це — психічний, активно-дієвий стан особистості, складна її якість, система інтегрованих властивостей. Така готовність регулює діяльність, забезпечує її ефективність. Однією з важливих якостей педагога, умов успішності його як професіонала є готовність до інноваційної діяльності.

В умовах модернізації національної системи освіти, проблема якості підвищення кваліфікації працівників освіти, розроблення її сучасного змісту є особливо актуальною. Вона зумовлена потребою зростання рівня професійної культури педагогічних працівників, як високоосвічених, компетентних особистостей, здатних до роботи в умовах конкуренції, підприємництва і ринкових відносин. Саме тому, *метою* статті є теоретичне ознайомлення з інноваційними підходами до професійної педагогічної підготовки вчителя у світовій практиці.

1. Прагматичний (утилітарний) підхід.

Дж. Дьюї, Георг Кендженістейнер. Важливе значення надається трудовому навчанню, оскільки вважається, що у процесі ручної праці діти набувають необхідного для них досвіду.

Ігнорується систематичне вивчення навчальних предметів.

2. Гуманістичний підхід

К. Роджерс, А. Маслоу, Д. Пацекко. При розробці конкретних технологій гуманізації освіти акцент спрямовується не лише на зміст учіння (це дуже суттєво), але й на формування таких міжособистісних стосунків, котрі забезпечують комфортні умови для розвитку кожної дитини, реалізація яких обов'язкова для створення оптимального психологічного клімату для її навчання і виховання.

3. Вільне виховання

Ж-Ж Руссо, Толстой. Принцип природного розвитку дитини. Метафорично дитини можна порівняти з ще нерозпущеною квіткою, що розвиваються за своїми природними законами. Для його повноцінного розвитку та дозрівання